

balletten van Degas worden gedragen door een groote kennis van de cuisine. Bij Raedecker is dat alles anders. Er is bij hem geen voor en achter de coulissen. Hij negeert de coulissen. Voor hem is het spel, deze drang naar het vluchtende in het ijle en fijne, in het ranke en zuiver vrouwelijke, een wezenlijk iets, waarin hij zichzelf kan uitdrukken, omdat hij er onbewust zichzelf in herkent. Als er iets wazigs en eenzaam is in deze verschijningen, dan behoort dat niet tot de orde van de door Degas geobserveerde vermoeidheid der danseressen, het terugvallen in de fysieke ontspanning of fysieke gebrokenheid. Voor Raedecker is hier een vorm waarin hij het sublieme ziet en beleeft. Zonder ethische gevoelens, zonder den 19de-eeuwschen blik van voldoening over het ontdekken van de werkelijkheid achter den schijn en toch ook krachtiger dan de 18e eeuw (Watteau). De droom spint zich niet uit in sier van guirlandes en geordend spel van liefdes-paren. Bij Raedecker herkennen we den pu- ren scheppingsdroom, het droomvermogen, nauw verbonden aan de oerscheppingskracht.

John Raedecker, Liggend naakt, teekening in bruin krijt (36 × 47½ cm)

